

27 3

IACOBOR ROSPIGLIOSIO VIRO MAXIMO

Soteria.

ARCE metu Clío. Iam rumor læta secundus
Segusia de valle refert. Vis effera morbi
Cessit, & ille nocens venis deferbuit ignis,
Quopenè Itala res, & spes arserè Latinæ:
Iam solitum membris robur, iam pristinus ori,

Dèpulsæ maciæ, decor, & cum munere somni
Fax oculis tranquilla redit: rursusque rubentes
Incipiunt meliorem genæ florere iuuenta.
Non opus id, Natura, tuæ: nec gramina tantum
Marforum, doctæque manus valere medentum.
Res probat authores Superos. Virgo, inclyta Virgo,
Cui super Exquilij lecto de marmore templum
Aestivæ posuere niues, nomenque dedere;
Ipsa laboranti præsentem (credite) Virgo,
Dum nostri miseretur, opem tulit. Ite sodales
Ordine quisque suo, niueis in vestibibus omnes,
Thure plateæ locum, facilesque in vota precantum
Cingite fronde noua, fertisque recentibus aras.

3
Dum-

Dumque sua Exquilij tellati gaudia colles
Aere cauo, festoque diem clamore salutant;
Reddite vos Superis grates (nunc tempus) & almæ
Virginis alterno modulantes carmine laudes
Soluite, iô, mecum, Domino pro sospite, votum.
Tu verò, Iacobe, tui qui littus Eoum,
Littus & Hesperium fama iam nominis imple;
Lux Mundi noua, lapsarum spes altera rerum;
Augustam conscende ratem, quam Regius hospes
Tantum abeunte dolens, quantum te sospite lætus,
(Officium triste, & spectati pignus amoris)
Ad caput Eridani sacrum se sistere iussit.
I nostrum decus, i felix: huc dirige cursum,
Sollicitosque diu de te solare Quirites.
Aspice vt Eridanus Pater, vt tua iussa capeflat,
Populeam acclinat frontem, placido amne serenus;
Teque iubens saluere, sinum tibi pandit amicuml
Fluuiorum Rex Eridanus, qui flumina centum
In mare fert, centum magna præterfluit Vrbes.
Is te, ne tardere vadis, collectus in vndas
Accipiet venientem, & deuehet amne secundo,
Piscolis quâ pulchra iacet Ferraria campis,
Musarum domus, & niueis olim hospita cymis
Accipient vnâ, fortunatamque carinam
Deducent fluuiio certatim dona ferentes,
Abdua (nam cohibet saxa inter Cottia lymphas
Digressuque tuo mœstus caput occultit antro
Duria) Picinusque cruori affluet & armis
Olim, nunc tacitus, puraque argenteus vnda:
Lambrusque, & velox Scultenna, atque Ollius ingens,
Et fræni impatiens Tarus, & quem Felsina mittit

Rhenus inops vndæ, nisi cum niue turgidus exit
Hyberna, sternens hominumque bouumque labores,
Stura, Orgusque rapax, satus & Benacide Nympha
Mincius, ille sacris dilectus oloribus amnis.

Interea Heliades stantes in margine ripæ
Aduentum ratis expectant, tibi ferta parantes
Puro ex electo, choreasque in gramine ducunt
Funeris oblitzæ fraterni, & carmina dicunt:
Quin etiam excitæ vitreis è sedibus omnes,
Ostriferam Adriaci seruant quæ littoris oram
Succedunt fluuio, radiatæ puppis honores,
Sed te puppe magis Nereides admirantes
In medijs Proteus venturi præscius æui
Fata canit. Fore te, qualem sibi vota piorum
Effingant, priscis Heroibus anteferendum:
Incolumemque diu, incolumi Clemente, grauesque
Tecum partiri curas, tibi credere sancti
Arcanos animi sensus gaudente, salutem
Speratam populis, & mitia iura daturum.
Quamquam non soli Proteo, Phœboque futura
Pandere: sed verum de te, Heros inclyte, vatem
Cuilibet esse licet, cui sit tua cognita virtus.

Te populi, per quos graderis, simul aspexere;
Attonitis hærent animis, famamque fatentur,
Ora licet centum exertet, virtute minorem
Ire tua, de te mentitam plura, silendo.
Votaque concipiunt pro te, tardamque senectam
Caro optant capiti. Quod si te prisca loquentem
Gallia, spargentemque manu regalia dona
Vidisset, plenumque animis atque indole magna
Pro re Romana caput obiectare periclis.

Sacra tibi pulso posuissent Hercule templa:
Quin æterna tuis sculpsisset sidera factis
Ipsa suæ quamvis miratrix Græcia gentis.
Et fera qua Lernæ, qua cœli parte renidet
Victa sub Herculeis pestis Nemeæa lacertis:
Fulgerent, Vir magne, tuæ decora inclyta dextræ,
Debellata animi tercentum immania monstra,
Ulcere quæ assiduo mortalia pectora vexant.
Non agit Ambitio te, non amor improbus auri
Non illa Heroum domitrix, truculentior Hydra,
Quæ tulit Alcidæ spoliū, malefuada Voluptas.
Non te foeta malis ingentibus otia, non te
Per nemorum pelagique vias quæsitæ palatii
Crimina delectant: non Bacchi pocula, Chij:
Quæ propter Fortunam animæ venerantur inertes;
Sed labor, & vigiles in publica commoda curæ,
Sed colere ingenuas artes, tribuisse merenti
Præmia, complecti miseros, opibusque iuuarè
Polliciti seruare fidem, sanctumque vereri
Nomen Amicitiae, atque ad laudem cuncta referre
Hæ tibi sunt artes: his tu pacare furentem,
Et longum seruare potes virtutibus Orbem.
Nam quæ pro Latio, pro relligione gerenda
Clementi Pater omnipotens, tibi munia Clemens
Mandat, magnanimus Clemens, quem tristia bella
Rex superum, horribilesque minas miseratus ab alto
Demisit, columen fidum mortalibus ægris.
Exercenda tibi nunc est sub Principe virtus,
Sub quo illam solers studuisti haurire magistro,
Artibus egregijs imbutam, & moribus aureis:

At tibi, dum magni perages mandata Parentis,

Cu.

Cura sit imprimis Rēgem exorare potentem ;
Augustum, inuictum, sed non pietate minorem :
Liberet Europam bello, quo iustius Afer
Ardeat : arma ferox Solymæas vertat ad arces ;
Terroremque Asię, patrum memor, induat ense.
Ni faciat ; ruere huc Asiam (ferat omina ventus)
Et Cretę euerſę renouatam cotibus hastam :
Barbaricam intendi iugulo nil tale timentis
Hesperię flens aspicies ; Thracumque superbas
Littoribus nostris volitare impunè carinas,
Claudentes mare quod supra, quodque alluit infra .
Ergo ades, & vasta rerum sub mole labores
Voluenti innumeros Patruo succurre: vigentem
Quamquam viribus inuenies, viridique senecta,
Implentemque sua venientia secula fama,
Dum patrio tellurem animo complectitur omnem,
Non quę surgentem solūm Titana, cadentemque
Aspicit, aut gelida longè porrecta sub Arcto est ;
Sed quę muta, & adhuc remis ignota Batauis
Axe sub opposito squalet pars vltima rerum .
Ille refert populis Saturnia Regna Latinis,
Pauperiem turpem ; fraudesque & bella relegans,
Regificamque manum cunctas extendit in oras,
Natus ad imperium ; quamuis pia Pręside tanto
Roma careret adhuc, siquid dare grata merenti
Maius in his miseris potuissent Numina terris .
Nunc Vrbi populisque parat noua gaudia Clemens
Dum tibi Sidonio fucatur lana colore,
Virtuti meritisque tuis quę debita pridem
Non vllum trahet à consanguinitate ruborem .
Non tu illi charus, quòd eodem sanguine cretus:

Sed quòd idem sentis, quòd eodem duceris astro
Hinc amor in te Clementis, quem turbinis atrium
Nullo posse metu, nulla pallere ruina,
In communi Urbis docuit formidine nuper
Fama audita tui pacata fronte periculi

Ipse ego magnanimi mores quoque Principis in me
Experior : sibi namque Salus vt publica semper
Magnaue curarum latus agmina circumstant :
Non tamen immemore est nostri, cui praeuit vltro
Dona, Quirinalesque lares nil tale merenti
Reddidit, & dare saepe sacris finit oscula plantis,
Hac quoque re similis, cuius gerit arma ; Tonanti,
Qui tam humiles terras, & quæ nascuntur in illis,
Quàm coeli immensos orbes, & sydera curat
Forfan & hæc olim, si qua illi immunis ab æstu
Curarum brevis hora vacet ; dignabitur aure
Non surda, licet aspectum Clementis, & acre
Iudicium agrestis vereatur Musa subire.

BIBLIOTHECA NAZ.
ROMA
V. MURIO EMANUEL

R O M A E,
Typis Philippi Mariæ Mancini 1667.

SVPERIORVM PERMISSV.

R O M A E.

Typis Philippi Martini Mancini 1667.

Superiorum Ferrarum.

T I B I *de de C*
BELLATRIX HVNGARIA
VETVS TERROR DOMITRIXQVE TVRCARVM
C V I V S

ARMA, EVROPÆ IVXTA ET ASIÆ VISA
VICTORIÆ AB ORIENTE ET OCCIDENTE SOLE TESTATA
IMPERIVM, AD EVXINVM, ADRIATICVM, BALTICVM MARIA PROLATVÆ

T I B I I N Q V A M *non vultis
frangere*

Q V Æ B E L L A S A N C T A
SVSCEPISTI SANCTE, GESSISTI FORTITER, CONFECISTI FELICITER,
QVÆ DVCES TVOS PROBITATE ET MILITIA CLARO
AD IMMORTALITATEM:

L A D I S L A V M

AD PVBLICVM INSVPER CVLTVM

S A N C T O R V M

ET CÆLITVM ORDINEM EVEXISTI,

HOC ÆTERNVM GLORIÆ

*BIBLIOTECA NAZ.
HUMA
VITURIO EMANUELE*
T R O P H Æ V M *4*

BELLICOSOS APVD BELGAS
IN HERCVLIS MAGVSANI OSTIO

GADITANIS EIVSDEM COLUMNIS AD SEPTENTRIONEM OPPOSITO
STATVO ET INSCRIBO.

MATTHIAS CORVINVS

HVNGARIÆ REX XXXIV.

Ode Horat.

DVRARE Castris, Bellaque persequi
 Suscepta, discat prælia qui regit:
 Nam Marte quæsitæ, suprema
 Sæpe Duci rapit Hora lauros.
 Victi resurgunt, primaque masculos
 Virtus sub artus pressa, resuscitat
 Flammam latentem, nec serenos
 Semper habent fera bella vultus.
 Hac laude gessit prælia pertinax
 CORVINVS; armis non posuit modum,
 • Turcasque iam victor quietos,
 Esse tamen dedit ille numquam.
 Ceu fœtus amnis, cui semel irruit
 Hostem subegit: ceu volucrum gregem
 Frustra diu venator vrget,
 Perque lacum sequitur fugaces:
 Donec natantes & nimium vado
 Fisas palustri, trajicit eminus
 Ardente nitro: moxque lapsis
 Per medias Canis intat vndas.
 Quas vel cavernas vel iuga montium
 Fugit? nec illum maximus hostium
 Exterruit cœtus, nec ardor
 Hungariæ sibi dissidentis.
 Pugnantem & Eos cernit & Hesperus,
 Nox providentem, crastina quid feret
 Aurora; bellum victor ardet,
 Integrat & nova bella victus.

• Quos Matthias Civitate & Arce Iaycza & 27. oppidis v expulit ac eorum Imperatorem Mahumetem Iayczę cum maximo exercitu obsidionem Iayczę solvere coegit. Tum Paulo II. bello sacro præpositus ingētes Turcis intulit clades. Sciobahum munitissimum eorum præsidium trigesimo obsidionis die expugnat; ob quę expugnationem gratiæ actū Deo per supplicationes publicas Romæ atque Venetiis & ab Xillo IV. Venetia; Republicæ Legati gratulatum ac Matthiam missi. Alibechum & Xenderbechum fratres delepēitus & Castris exiit, Cæteros Illyrico pellit. Per Stephanum Barhor & Paulū Kynti 60000 Turcas profligat occisus 30000 dataque milibus Hungaris pro S. Eucharistie mysticę tetræ particulā per Bartholium, qui & ipse videret cum equo vulneribus confectus tandem expirat Paulus autem caeso hoste ablataque ingentissima præda lactente Turcam dentibus corripit, et quique vultu manum utrimque siccę numerosę utrimque dat virrobullissimos, ac tandem per eundē Paulū Turcas alio prælio 30200 occidit, multos capit cum gravi præda, paulo post per alios Duces decet 7000 Equitum Turcarum & Nam Hungarorum aliorumque Matthias perotū, Castimirus Galimiti Poloniæ Regis filius in Hungariam inducit ut cum eum iubeant. Sed huc cyas ab Matthias obsessus quatuordecim ab eodem tractatus ad Poloniam quibus Matthias Nagmbel & Homo capto.

Tectis. * Boemus, tectis & vltimi
 Caput Tibiscii. nec * Valachus Ducis
 Vitavit enses fauciati,
 Non * Oderæ Moravique Potor.
 Par ipse multis, quò premittitur magis
 Maior resurgit. iamque Polonicos
 CORVINVS agros, iam feracem
 Silesiam populatur audax,
 Binisque pugnat * Regibus impiger.
 Namque & * Parentis Gloria suscitatur
 Somno iacentem: mox labores
 Et patrijs stabilita factis

Trophæa, ne se degenerem probe,
 illum fatigant. tum simul Hungari
 * Reges recurrant, quos proterva
 Celsa tulit super Altra Virtus.
 Nec spes futuri mitius arrigit;
 Exemplum, hic vnus Magnanimis erit
 CORVINVS, ad famam perennem
 Perpetuis properare bellis.

QVAM deceat matura Ducein Prudentia, quæ Vis
 Pectoris, atque tenax varijs Constantia bellis,
 Rex FERNANDE, tuò FERNANDI in nomine discēs.
 Inque tuis velut hoc Nomen * Maioribus alta
 Implevit virtute Deus, sic fortibus in Te
 Augebit factis eadem tibi tradita Regna.
 Hoc dudum prædixit Hymen, cùm præpere cursu
 * Ternam præripes per ludicra prælia Palmam.

Ferdinandus I. Castellæ Rex cognomēto Magnus Legionensē Regnū Castellano adiūxit &c. Ferdinandus III vtrūq; iterū
 gēti, & Constatum Hispaniæque eripit Mauris, Ferdinandus V novum orbem per suos detegit. Iudeos omnes Hispaniā exi-
 git, & Regnum Sarraceni corā Hispania pulis occupat. Regnum Neapolitan. per Ferdinandum Gonsalvum, Et Na-
 varræ per Fredericū Tolosanū Hispaniæ iungit, At verò Ferdinandus I. Imp. & Hung. Rex per annos 38. fortiter Turcæ resis-
 tit. Ferdinandus II. per annos 11. 14. Hærenos persequitur gravissimis ad hunc diem Bellis,
 & 25. Hungaribus suis solis Ferd. III. Equitibus Constantinæ ter aios vincit.

S. LADISLAUS

HUNGARIÆ REX VIII.

*Ode Glie. Aſclep.***P**ARCVM 'Tartare 'sanguinis

Cur me deſidiæ turpiter arguas?

Non eſt hæc pietas probrum,

Vnus cùm potui ſternere ' plurimos.

Huic Tygris dedit vbera,

Qui vitam voluit non dare ſupplici:

Tauris, ſi iaceant, dabit

Sylvanus veniam & magnanimus Leo.

Immitti pereat nece,

Qui ſiccis oculis ' funera militum,

Vxorūque videt preces,

Et Prolis lacrymas immiſerabilis.

Non ſperet facilem Deum,

Qui Reges folio pellit, & invidus

Victis ſceptra rapit manu.

Merces ampla ſatis ſit mihi gloria,

Hoc forti ſpolium placet.

Creſcit ſub ſacili ' vis quoque pectore,

Et Clementia laureas

Fixit magnanimis, ſi tamen hi prius

Victores fuerint ſui.

Hos lōgis Populus tollit ' honoribus,

Et ſpretum ' decus offeret,

Si laudes & opes eſſe putant nihil.

Quem ' Bello Deus impulit,

Huic viciffe ſat eſt. promit adoreas

Tellus ſcilicet impares.

Dum Cæli ſiticiens ' Bellageris " Deo.

C

In vitroque Ladislai humero, duos Salomon Angelos videt cum conſiderat. Alii per clauſulam candidiſſima muſtella ceptans in ſinum delabitur victoriæ prænuntiā.
 m. Varadini Templum Deiparæ conſtruit ita à Deo inter vana ſuū admonitus, & moriens omnia omniſque bona ſua Teſta-
 plis & Conobiis legat.

ſecurū tādē inter ſanctos Romano Pontifice an. Chriſti 1198. eā ipſā horā qua puer eius ſepulchrum conualuit & belæ filius & Geiſa fratres ob animi & corporis Religionē, Pudicitia, Comitate, Liberalitate, Juſtitia, ſunt contempti &c. Pius ac ſanctus dum viveret dictus, & Ab Tartariſ orti Hungariis illi mitigatum Chriſti Religione ingenium exprimebant.

¶ Fere quoties victi, victi a quoribus pugnavit, ſaltē duos dies, clamabat, Parcite ſāguines & captivos quotquot habetis ad Salomonem Amulū Regem miſit viatico donatos.

¶ Nam primo impetu Chuni quinque obrūtā, ſed ab qui tot viciffim grauer laſus diuina mox ope ſanatur. Eorū poſtea Ducem Acum reſtitit & ſe victorū exercitū ſanguini parcēs ad monomachiam provocat & primo congreſſu tranſſodit. Alterum Equitū qui Virgine exortabat, aſſequitur & equo per Virgine hortatu Ladislai deſcendit ipſe equo etiam exſcendens per mare mox perimit. Poſtea Rex ſactus Polonos cecidit egrā Cracoviā, Boemos terre Dalmatæ & Croatia Regem Hungariæ iungit &c.

¶ Hoſtes ſortē in bello caſu, cauſulari victor miſerum cum lacrymis cepit.

¶ Via tādē adductus eſt poſt aliorū de perſido Salonici viſorias ut oblatum ab Hungaris Regnum exiſſet: e ſaltem vivente coronari ſe uſque quam eſt paſſus.

¶ Eius mortuiſ triennio huiusmodi Hungari in pulla veſte &c. Chircas, ludas, iudei, &c. ſunt præſentati &c.

¶ Oblatum ſibi Romæ cum ſuorum pecunia recitavit.

¶ Summam belli ſacri Præſentat ab Romano Pontifice Hiſpania, Gallia, Britannia obſequia adiecit.

Ode Sapph.

VIs inest frustra; cadet ense fortis
 Miles hostili, nisi Dux futuri
 Præscius, cladem vetat, & latentes
 Occupat astus.
 Ille Iudææ Syriæque terror,
 Providi fundâ iacuit Davidis.
 Et trucem parvus Canis, at peritus
 Detinet Aprum.
 Quin lupum ardentem simulacra terrent,
 Quæ sagax farisit stipulâ Menalcas:
 Iamque securus modulos Magistri
 Pamphagus audit.
 Sed ^a boni mores scelerumque puri
 Non egent Parma, nitidoûe Telo:
 Hos Deus dextrâ regit, his vocatus
 Militat Æther.
 Exitum hic belli dubiæque sortis
 Verrici insertâ docuit ^c coronâ:
 Et tuo, Frater, tuus en triumphat
 Geisa ^d periclo.
 Nec mihi per vim Patriæque vulnus
 Quæsi ^e Regnum, malè provocatus
 Depuli cæcam Salomonis Iram, in-
 iustaque bella.
 Si quid hîc lætum potui, Tonantis
 Id manu gestum est. Nihil arte vel vi
 Dux agit, quod non inopina possit
 Sternere Clades.

^a Quales erant in Geisâ prop-
 ter quos Magni nomine ab
 Hungaris est ornatus. Ob-
 servantissimus erat Episcopopo-
 rum & Sacerdotum, quorum
 autoritate permotus, Salomo-
 ni Patrueli Regnum reliquit.
 Mitissimus erat & Deiparæ
 studiosissimus. Hinc Albâ ex-
 pugnatâ Prædialiij prælatâ
 D. Matris Icone vitam â Gei-
 sa per Virginis nomen petunt
 & statim impetrant.
^b In Chunos pugnaturus, om-
 nes suos milites sacrâ Eucha-
 ristiâ muniti iubet, morque
 vincit. Aliâs Deiparam ac D.
 Martinum cum holte consi-
 sturus invocât & Basilicas
 eiusdem si vicerit vover; victor
 ad Monyorod Rexque iam sa-
 ctus dum de loco Basilicæ in
 honorem Virginis ponendæ
 Geisâ deliberat. Ecce Cervus
 alis Igacis insignis apparet &
 locum veltigiis signat. Eidem
 Deiparæ Templum Budæ po-
 suit dotavitque censu & aureis
 vasis &c.
^c Ladislaus quippe Geisâ fra-
 ter vidit Angelos, eius in Salo-
 monem pugnatûri capiti coro-
 nam imponentes.
^d Nempe Ladislaus ut Salo-
 monis irruentis imperum in se
 converteret, vitæque Geisâ
 senioris fratris servaret, signa
 eiusdem assumpsit, & Salomo-
 nis copias excepiit ac fregit.
^e Nam & Regnum iustè par-
 tum certis & æquissimis con-
 ditionibus obtulit Salomoni ac
 denique ante mortem servavit
 sibi Ducatu qui tertiam Hun-
 gariz partem continet, reli-
 quum Regni cû Corona pro-
 fugo liberaliter per Internun-
 tius dedit.

AVDACIA

IN INVADENDO